

A Szigetszentmiklósi Járásbíróság dr. Némethi Gábor János ügyvéd (1123 Budapest, Táltos utca 15/B. 7/2.) által képviselt felperesnek – a szám, eljáró ügyvéd: dr.) által képviselt **OTP Faktoring Zrt.** (1066 Budapest, Mozsár utca 8. szám) alperesnek **végrehajtás megszüntetése** iránt indult perében meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A bíróság a dr. Gosztonyi Júlia közjegyző által , számú végrehajtási záradékkal elrendelt és dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtó által számon foganatosított végrehajtási eljárást megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000,- (egymillió) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására az abban megjelölt módon és számlára fizessen meg az államnak 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) forint kereseti illetéket.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a Magyar Bírósági Végrehajtói Karnak 499.538,- (négy száz kilencven kilencezer-öttszáz harmincnyolc) forint kamarai díjat, dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtónak 180.385,- (száznyolcvanezer-háromszáznyolcvanöt) forint munkadíjat, 15.193,- (tizenötezer-százkilencvenhárom) forint költségátalányt, 3.000 (háromezer) forint készkiadást.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Szigetszentmiklósi Járásbíróságon, de a Budapest Környéki Törvényszékhez címezve elektronikus úton, vagy a nem elektronikusan kapcsolatot tartó fellebbező fél esetén papír alapon 3 példányban kell benyújtani. A bíróság ítélete ellen a végrehajtási költségek tekintetében a végrehajtó is fellebbezhet.

I N D O K O L Á S:

A felperes, valamint perben nem álló két társa az alperesi jogelőddel, az ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt.-vel 2008. január 7-én kölcsönszerződést kötött, melynek tárgya 96.357.- CHF volt ingatlan bővítési céllal, valamint 11.422.- CHF hitelcél meghatározása nélkül. Az önálló zálogjoggal biztosított kölcsönszerződést dr. Gosztonyi Júlia közjegyző számon közjegyzői okiratba foglalta. Mivel az adósok a

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.21.392/2019/23. szám

fizetési kötelezettségüknek többszöri felszólításra sem tettek eleget, a szerződést kötő alperesi jogelőd jogutódja, az AXA Bank Europe SA Magyarországi Fióktelepe a kölcsönszerződést ügyszámon közjegyzői okiratba foglaltan 2012. március 1-jén felmondta. A felmondásban felszólította az adósokat, hogy a felmondás napján fennálló tartozásukat a kézbesítéstől számított 3 munkanapon belül fizessék meg, ellenkező esetben a hitelező haladéktalanul megkezdi a végrehajtást a rendelkezésre álló biztosítékokra, valamint késedelmi kamatot számít fel. A felmondás a felperes címéről „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a közjegyzői irodába, melyről a közjegyző ténytanúsítványt is vett fel. A küldemény kézbesítésének második megkísérlésére 2012. március 29-én került sor. Ezt követően az alperesi jogelőd a teljes magyarországi üzletágát és állományát a Magyar Nemzeti Bank engedélyével 2016. november 1. napján az OTP Bank Nyrt.-re ruházta át, amely 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítőjét megküldte a felperes részére.

Az alperes 2019. május 10-én végrehajtás elrendelése iránti kérelmet terjesztett elő a felperessel szemben a ügyszámú közjegyzői okirat alapján, valamint kérte a jogutódlásának a megállapítását. A közjegyző számú 2019 június 24-én jogerőre emelkedett végzésével megállapította, hogy a felperes a követelés tekintetében az ELLA Első Lakáshitel Kereskedelmi Bank Zrt. jogutódja, ezt követően 2019. július 12-én kiállította a . számú végrehajtási záradékot. A végrehajtási záradék a 3. a) és b) pontja alapján a számú közokiraton, valamint a számú közjegyzői okiratba foglalt felmondáson alapult.

A felperes 2019. október 22-én keresetet terjesztett elő a dr. Gosztonyi Júlia közjegyző által számú végrehajtási záradékkal elrendelt, és dr. Kiss Ferenc önálló bírósági végrehajtó által számon foganatosított végrehajtási eljárás megszüntetése iránt a Pp.528. § (2) bekezdés a.) pontja alapján. Előadta, hogy a felperes részére a felmondás 2012. március 29-én kézbesítettnek tekintendő, a felmondás alapján pedig három nap volt a teljesítési határidő, amely 2012. április 3-án letelt, ezért az adóssal szemben a követelés 2012. április 4-én egy összegben esedékessé vált. Ez az elévülés kezdő időpontja. A 2012. április 4-én esedékessé vált követelés érvényesítését azonban az alperes végrehajtási eljárásban csak 2019. május 2-án kezdeményezte, amikor is végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmet terjesztett elő. Felperes álláspontja szerint azonban a végrehajtani kívánt követelés ekkorra azonban már elévült, ezért a Pp.528. § (2) bekezdés a.) pontja alapján kérte a végrehajtás megszüntetését. Hivatkozott a régi Ptk. 327. § (3) bekezdésére, melyre figyelemmel az alperes 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítője az elévülést nem szakította meg. E körben hivatkozott a BH 2014.8.347, valamint BH 214.05.151 számon közzétett kúriai határozatokra is. Előadta továbbá, hogy a perbeli követelés a DH törvények hatálya alá tartozott, a felperessel az alperes jogelődje elszámolt. A 2014. évi XXXVIII. törvény 1. § (7) bekezdése szerint a törvény hatálya alá tartozó követelések elévülése a törvény hatályba lépésének napjától (2014. július 19.) a külön törvényben meghatározott időpontig nyugodtak, a 2014. évi XL. törvény 9. §-a szerint az elévülés nyugvása az elszámolásnak a fogyasztóval való közlése napjáig, de legkésőbb 2015. december 31-ig tartott. Mindezek alapján a felperes arra a következtetésre jutott, hogy az elévülés a 2014. július 19-től 2015. december 31-ig tartó időszak tartamával, azaz 530 nappal meghosszabbodott, az elévülés pedig 2018. szeptember 17-én bekövetkezett. Így az alperes

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.21.392/2019/23. szám

végrehajtási kérelme már egy elévült követelésre vonatkozott.

Az alperes ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását. Álláspontja szerint az alperes a 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítőt a felperesnek megküldte, melyet a felperes maga is csatolt keresetleveléhez, így az az elévülést megszakította az rPtk. 329. § (2) bekezdése alapján. Előadta, hogy a perbeli esetben az elévülési idő kezdő napja 2012. április 4. napja, utolsó napja pedig az 1960. évi 11. törvényerejű rendelet (rPtké.) 3. § (2) bekezdése alapján 2017. április 4. napja. Az elévülést azonban a már hivatkozott 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítő megszakította, így a végrehajtási eljárás megszüntetése alaptalan. Előadta, hogy a felperes tévesen hivatkozik a 327. § (3) bekezdésére arra való tekintettel, hogy végrehajtható határozat meghozatalára nem került sor, a felmondási nyilatkozat pusztán közjegyzői okiratba foglalása nem minősül határozatnak, ezért a hivatkozott (3) bekezdés nem alkalmazható jelen perre.

Felperes válasziratában vitatta, hogy az rPtk. 329. § (2) bekezdése alapján az engedményezési értesítő megszakította volna az elévülést, álláspontja szerint ugyanis az rPtk. általános szabályként állapítja meg a 327. § (1) bekezdésében és a 329. § (2) bekezdésében azokat a jogi jelentőségű tényeket, amelyek megszakítják az elévülést, és amelyeket követően az elévülés újból kezdődik. Ehhez képest azonban az rPtk. 327. § (3) bekezdése egy speciális szabályt tartalmaz, amely felülírja az rPtk. 329. § (2) bekezdésében szereplő elévülést megszakító jogi tény, vagyis, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg. Ezt támasztja alá a Kúria BH 2017.6.183. számon közzétett ítéletének 19. pontja is. Hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés, valamint a közjegyzői okiratba foglalt felmondással, illetve a teljesítési határidő eredménytelen elteltével a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesültek, a végrehajtási záradék kiállíthatóvá vált. Ennek ellenére az alperes a végrehajtást csak az elévülés bekövetkeztét követően, 2019. május 2-án kezdeményezte. Mindezek alapján kérte a végrehajtás megszüntetését.

A kereset alapos.

A bíróság a tényállást a felperes által csatolt okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 528. § (2) bekezdés a.) pontja szerint az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 324. § (1) bekezdése alapján a követelések 5 év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

326. § (1) bekezdése alapján az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítás a követelés bírósági úton való érvényesítése továbbá megegyezéssel való módosítása - ideértve az egyezséget is -, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést.

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.21.392/2019/23. szám

A (2) bekezdés szerint az elévülés megszakadása illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik.

A (3) bekezdése alapján, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

329. § (2) bekezdése alapján a kötelezettek az engedményezésről való értesítése az elévülést megszakítja.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 23/C. § (1) bekezdése szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza

- a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,
- b) a jogosult és a kötelezett nevét,
- c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,
- d) a teljesítés módját és határidejét.

Az alperes és a felperes egyezően adták elő, hogy a perbeli esetben a követelés elévülése 2012. április 4. napján kezdődött, így azt a bíróság, mint nem vitatott tényt elfogadta. A felek között vita abban volt, hogy a 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítő a követelés elévülését megszakította-e.

A bíróság e körben a felperes keresetében kifejtett érveléssel értett egyet. Egységes ugyanis a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a marasztalást tartalmazó záradékolható okiratok, adott esetben a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződés és annak szintén közjegyzői okiratba foglalt felmondása esetén, amennyiben eltelt az okiratban a teljesítési határidő, a követelés esedékessé, egyben végrehajthatóvá is vált. Az okiratot a közjegyző a Vht. 23/C. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén kérelemre végrehajtási záradékkal látja el, azaz az ilyen okirat végrehajtható határozatnak minősül az rPtk. 327. § (3) bekezdése szempontjából. Mivel ettől az időponttól kezdődően az ilyen követelés más hatósági eljárás közbeiktatása nélkül közvetlenül kikényszeríthető, így elévülésének megszakítására már nem elegendő sem az rPtk. 327. § (1) bekezdésében írt írásbeli felszólítás, sem a 329. § (2) bekezdésében szabályozott engedményezési értesítő. Ha tehát megnyílt a lehetőség a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, az rPtk. 327. § (3) bekezdésének megfelelően a végrehajtási cselekményt lehet csak olyan célravezető jogérvényesítési lépésnek tekinteni, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. Végrehajtási cselekménynek pedig az olyan cselekmény vagy nyilatkozat tekinthető, amely a végrehajtási eljárás szempontjából alkalmas a joghatás kiváltására, azaz a végrehajtási eljárás megindítására vagy a már elrendelt végrehajtási eljárásban annak előbbre vitelére.

A perbeli esetben a felmondás megszüntette a kölcsönjogviszonyt, a felmondásban meghatározott teljesítési határidő leteltét követően a követelés elévülése megkezdődött 2012. április 12-én. Az elévülés a felperes által a keresetében kifejtettek szerint a DH törvények alapján 2014. július 19. és 2015. december 31. napja között nyugodott. A követelés elévülése tehát 2018. szeptember 17-én bekövetkezett. Nem szakította meg a végrehajtási jog elévülését a 2016. november 1-jén kelt engedményezési értesítő sem, amely az előzőekre tekintettel nem tekinthető végrehajtási cselekménynek. Ez a végrehajtás elrendelése nélkül csupán a jogosult

Szigetszentmiklósi Járásbíróság
15.P.21.392/2019/23. szám

személyének változásáról szóló értesítésnek, tartalma alapján esetlegesen fizetési felszólításnak minősül. Azonban ezen jognyilatkozatok ebben az esetben már nem szakítják meg az elévülést. E körben a bíróság hivatkozik a BH2014.151. számon közzétett eseti döntésre, valamint a Kúria Pfv.20.639/2015/7. számú polgári ügyben hozott határozatára.

Mivel az engedményezési értesítő nem minősül végrehajtási cselekménynek, így az nem szakította meg a követelés elévülését, ezért az a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelem benyújtását megelőzően elévült, ami a felperes ellen indított végrehajtás megszüntetését indokolja. A bíróság tehát a Pp. 528. § (2) bekezdés a.) pontja alapján a végrehajtás megszüntetését rendelte el.

A bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes perköltségének megtérítésére. A bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte a felperesi jogi képviselő részére megállapítható perköltséget az általa ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányosan. E körben a bíróság figyelemmel volt arra, hogy a felperesi jogi képviselő három beadványt szerkesztett, valamint egy tárgyaláson vett részt.

Mivel a felperes költségfeljegyzési jogban részesült, ezért a bíróság a pervesztes alperest kötelezte a feljegyzett kereseti illeték adóhatóság felhívása alapján történő megfizetésére.

A bíróság a Pp. 537. §-a alapján kötelezte az alperest a végrehajtási költségek megfizetésére a végrehajtó által 2019. november 13-án beterjesztett pénzügyi adatlap alapul vételével.

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 365. § (2) bekezdés a.) pontján és az 537. §-án alapul.

Szigetszentmiklós, 2020. május 14.

dr. Holló Ágnes sk.
b í r ó